

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Archicancellariis Sacri Romani Imperii Ac Cancellariis Imperialis Avlae

**Mallinckrodt, Bernhard von
Monasteri[i] Westphaliae, 1640**

Sigismvndvs Imp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11835

Nicolaus
Prouincialis.

Matthaeus
Episcopus
Vormatiensis &
Cardinalis

Ioannes
Vveinheim.

cellarium aliquem reperiri; certè hastenus mihi incognitus mansit. Qui autem illi, quorundam nefariâ machinatione & parricidio, in Hassiâ prope Friedelsariam oppidum interfecto, successit Rupertus, Rheni Palatinus & Bauariae Dux, Cancellis Cæsareis præfecit Nicolaum, nescio cuius Ordinis Prouincialem. In Chronico enim Spirensi Lehenmani pag. 372, ita reperitur subscriptum Ruperti Diploma confirmatorium, Episcopo & Ecclesiæ Nementensi an. 1401 concessum: **Nicolaus Prouinc. Sacræ Theologiæ Professor.** Heidelbergæ docuisse videtur; Prædicatorij autem an Franciscani Ordinis fuerit (vterque illuc asceterium habuit) fortè aliàs sciemus. Fuit præterea Ruperti Imp. Cancellarius Matthæus gente Polonus, è Cracouiâ vrbe natales repetens, sacrarum Scripturarum Doctor, & Parisiensis ac Pragensis Academiæ Rector; qui Domini sui fauore & commendatione ad Wormatiensem Cathedram peruenit, cui quinque annis magno Ecclesiæ eius bono præfuit: *Brusch. in Catalogo.* Eundem an. 1408, Gregorius Papa XII Cardinalem creauit, vt alibi dicam.

Eiusdem Ruperti literas subscripsisse reperitur Ioannes Weinheim, (qui eius Secretarius, siue, vt antiquitus vocabant, Protonotarius fuisse videtur,) apud Goldast. tom. 1 *Const. Imp.* pag. 386; & *Metrop. Salisb.* tom. 1, pag. 417.

SIGISMUNDVS Imp.

Ioan. Archi-
Episcopus
Strigonien-
sis.

Prinripe loco sub hoc se sistit Ioannes, primùm Præpositus, postmodum Archi-Episcopus Strigonienfis. Extat apud Goldast. tom. 3 *Const. Imperial.* pag. 424, Sigismundi Cæsaris Diploma, de electione Summi Pontificis, tempore Constantiensis Concilij anno 1415 datum, quod subscripsit præfatus Ioannes tunc temporis Vice-Cancellarius. Idem subsignauit Inuestituram de Regalibus, Othonis de Hoiâ Episcopi Monasteriensis, concessam à Sigismundo Nouiomagi an. 1416, 17. Nouemb. regnorum eius Hungarici tricesimo, Romanorum electionis 7, coronationis 3. Illius Diplomatis eiusmodi subscriptio est: *Ioannes de Strigonio, Præpositus & Vice-Cancellarius Imperialis.* Idem autem an. 1417 adhibitus in consilium cognitionis, super Colonienfis Archi-Episcopi cū Montium Duce controuersia, Archi-Episcopus Strigonienfis & Cancellarius vocatur: apud eundem Goldast. tom. 1 *Const. Imp.* pag. 394. an. 1472, vt Bonfinius scribit, Ioan. Archi-Episcopus Strigonienfis obiit, è Sclauonico genere; qui tamen ab hoc diuersus multoque iunior fuisse videtur. Is Successorem habuit Ioan. Alemannum, Regis familiarem postea Salisburg. Archi-Episcopum. Bonfinius *Decad. Histor. Hung.* 4. lib. 3.

Deinde

Deinde Ioannes Zagabriensis, vel, vt Miræus in Notit. Episc. legit, ^{Ioan. Episc. Zagabriensis.} Zagabriensis Episcopus successit, qui confirmationem Priuilegiorum & Iurium Cœnobij Regularium in Rot, Ratisb. diœc. an. 1421 subscripsit, vt habetur apud Hund. tom. 3 Metrop. pag. 263. Idem præstitit in eiusdem generis Diplomate, an. 1425 Conrado Præsuli Patauiensi concessio; tom. 1 Metrop. pag. 419. Porro Zagabria Croatiae Metropolis est, à Turcis, ni fallor, ab aliquot annis possessa.

Georgius Comes de Hohenlo Episcopus Patauiensis, interfuit anno 1415 Concilio Constantiensi; quæ ipsi occasio fuit, innotescendi Sigismundo Imp. cui cum probaretur, factus est Cancellarius eius, vt testatur ^{Georgius Hohenlo Episcopus Patauiensis.} Hundius in Catal. Episcoporum Patauiens. tom. 1 Metrop. Salisb. Ab eodem Imp. successus est in Strigoniensi Archi-Episcopatu Ioanni eius loci Præsuli, illi ipsi qui in Cancell. præcesserat. Meminerunt huius Georgij literæ Sigismundi, datæ Abbati S. Maximini Treuer. an. 1422; quæ ita subscriptæ sunt: P. D. G. Episcopum Patauiensem Cancellarium Michael Præpositus Boleslauensis. Priuil. S. Maximini num. 45.

Temporis collatio prædictarum duarum literarum facit, vt suspicer ^{Franciscus Præpositus Strigoniensis.} Franciscum Præpositum Strigoniensem, Protonotarium potius, vel certè Vice-Cancellarium, quàm Cancellarium eiusdem Imp. fuisse; cuius mandato is subscripsit Priuilegiorum renouationem Cœnobij S. Iacobi Scotorum Ratisbon. an. 1422: in præcit. Metrop. tom. 2, pag. 398; & infeudationem Adolphi Ducis Iuliacensis de Ducatu Gelriæ, &c. an. 1425. Extat in Assertionem iuris Caroli V super dicto Ducatu, an. 1539 impressâ.

Idem iudico de Michaële Canonico; cuius recognitionem exhibet confirmatio Priuilegiorum Ecclesiæ Spirensis, Rabano Episcopo concessa, an. 1514; apud Lehem. in Chron. pag. 373. vbi sic legitur: Ad mandatum Dn. Regis, Michael Can. Fortè hic sit Boleslauensis ille Præpositus, de quo in Georgio Hohenloio Cancellario modò dixi. Hic idem subscripsit saluum conductum Ioanni Hussio datum, vbi legimus: Michael de Pacest. ^{Michael Canonicus Vratislauiensis.} Canonicus Vratislauiensis: Gold. in Append. Docum. ad tract. de iurib. regn. Bohem. Eundem inuenio apud Isacium Pontanum lib. 8 Hist. Gelr. vbi duplex extat Imp. Sigismundi Priuilegium Duci Gelriæ concessum, hâc subscriptione: Ad Relationem D. F. Burggrauij Noribergensis Michael de Priest. ^{Iodocus Ros Canonicus Basiliensis.}

Nec aliud quod dicam habeo de alijs duobus sequentibus. Iodocus enim Rot, Canonicus Basiliensis, subscripsit Sigismundi confirmationem iurium & Priuilegiorum Præpositi & Cœuentûs Berchtolgadensis, in Metrop. tom. 2, p. 187, cuius data est an. 1415. N 2 Alter

Petrus Kal-
de Canoni-
cus.

Alter illorum fuit Petrus Kalde, & ipse incerti loci Canonicus, qui subnotavit declarationem Imperatoris Sigismundi super firmâ & sencerâ adhærentiâ Basileensis Concilij, apud Goldast. tom. 3. Const. Imper. pag. 426; quæ emissâ fuit an. 1446. Idem hic subscripsit infeudationem Gerardi Ducis Iuliacensis de Gelriæ Ducatu, an. 1437: ubi Præpositum se vocat Northusanum. Fuit patriâ Iuliacensis, ex oppido Setterich, & occasione procuratorij Ducis Adolphi Iuliacensis in causâ istâ Gelriensi, quod cum ceteris anno 1431 in Cæsareâ aulâ obiit, uti nostrâ memoria Stralendorffius, Imperatori & Curialibus innotuisse, & ad Palatina stipendia sibi aditum fecisse videtur. Videatur sententia Sigismundi Cæs. contra Arnoldum Egmondanum, in Assertione Caroli V. Hæc & eius generis alia etsi forte plerisque minutiora videbuntur, ostendunt tamen varietatem & mutationem; quæ ut rebus omnibus alijs, (nihil enim eorum quæ sub sole sunt in eodem permanet statu) ita etiam huic recognitionum & subscriptionum materiæ irrepsit.

Gaspar
Schlick.

Tandem sub hoc Sigismundo sequitur & agmen claudit Gaspar Schlick, nobili loco in Franconiâ natus: qui ob ingenij, doctrinæ, & prudentiæ excellentiam ad sublimiora euectus, conditor factus est Illustrissimæ familiæ Comitum Schlickiorum in Passaun & Vveissenkirchen: satis enim scitus & peritus fortuna suæ faber, aulicæque elegantiae & versutiæ sectator prudentissimus, trium ex ordine Imperatorum Cancellarius fuit, uti de eo Æneas Sylvius testatur; cui ad summa tendenti & feliciter peruenienti non infimus fuit succollator. Initio autem non nisi Vice-Cancellarius fuit; in formulâ enim iurisiurandi, anno 1433 Eugenio Papæ præstiti, nomine Sigismundi Imper. per legatos, quorum alter fuit, vocatur Vice-Cancellarius & Capitaneus terrarum Egræ, supersunt diuersa eiusdem Principis re-scripta Schlickij manu subnotata, quæ videri possunt apud Goldast. tom. 3. Const. Imp. pag. 436, & seqq. de annis 1432, 1433, & 1434. nec dubito alibi plura eorum, posterioribus annis emanata, superesse: nam ad finem usque & mortem Sigismundi duravit in istâ laboriosâ aulicæ militiæ statione. In subscriptione autem literarum Sigismundi ad Patres Concilij Basileensis, de non recipienda appellatione Erici Ducis Saxoniae Lavvenburgici, de anno 1434, se Cancellarium & militem nominat: ex quo colligitur, tempore Cæsareæ coronationis, ut etiam nunc moris solennis est, Equitem, ut hodie dicimus, à Sigismundo creatum fuisse. Ioan. Gersius Westphalus Sigismundi Imperatoris Protonotarius fuit, homo prædiues; de quo memorabilem, sed minimè imitabilem narrationem legere est apud Æneam Sylvium ad lib. 1. de dict. & fact. Alphonsi Regis, num. 57. Ad eundem extant binæ eius epistolæ, in ordine 87 & 88.

Ioan. Ger-
sius West-
phalus.

88; quarum posteriori virum doctum, prudentem, moribusque comprobatum vocat. Superest nostro adhuc tempore apud Mindenses Garfiorum familia.

ALBERTVS secundus.

SVb Alberto secundo Austrio, Sigismundi genero, qui coniugij beneficio Imperialem apicem stabili fœdere suæ restituit familiæ, idem ille, qui sub focero eius fuérat, Imperialis Cancellarius permanfit: cuius rei etsi me Diplomatum testimonia hæcenus deficiant, locupletem testem habemus Æneam Syluium; qui ita scribit ad Martin. Mayr, Moguntinum Cancellarium: *Schlickensis familiæ caput fuit Caspar Schlick, de nobis, vt nôsti, optimè meritus, vir rarissimæ laudis. Nam trium Cesarum, qui sibi inuicem succedere, Cancellarius, & quidem acceptissimus fuit, & coniugio Ducali illustratus. De eodem idem Auctor ita scribit cap. 53 historiæ Bohemæ. Inter quos (Legatos in Bohemiam) Caspar Schlickius princeps fuit, matre Italicâ ex Comitibus Alti collis agri Taruisini, patre Teutonico natus, ex familiâ Lazanâ, prouinciæ Franconia, ingenio dextro, facundiâ suauî, doctrinæ cultor ad omnia genitus quæcunque ageret. Quem vsque adeo fortuna & virtus extulit, vt quod prius inauditum, trium Cesarum successiue regnantium Cancellarius præfuerit. Vnus ex Ducibus Slesia filiam sibi in Matrimonium tradere non recusauit. Sigismundus illi Egram, & Cubitum, & alia in Franconibus oppida dono dedit; Albertus in Hungariâ Calesium & Albam Ecclesiâ; Fredericus in Austriâ Gracium. Versatile profecto ingenium, & naturæ bonitas singularis, quæ inter tot Imperatores moribus prorsus disparis, pari gratiâ viuere potuit. Nos huius amicitia in curiâ Frederici Cesaris vsi, si quid profecimus, quod scimus quàm tenue est, adiumento eius consecuti sumus. Episcopatum certè Tergestinum, vnde reliquæ dignitates prouenire, ipse nobis primus committi curauit. In huius gratiam conscripsit prædictus Auctor Eurialanam historiam; cuius Mimi ille haud fabulosus Actor fuisse videtur, nisi quod poetica non-nihil pigmentationis admixtum habere vix dubitandum est. Hanc autem postmodum ad summa euectus, datis ad Coloniensem Vniuersitatem solennibus literis retractauit. Mortuus est Gaspar Viennæ ex apoplexiâ, & apud Carmelitas (illis Patres Soc. Iesv succedere, institutâ in derelicto ab eis Cœnobio Professâ Domo) cum coniuge sepultus.*

Ioannes ab Aich enobilitate Franconicâ Episcopus Aichstadien- *Ioannes ab Aich Episcopus Aichstadien-*
fis, Alberti II Imperatoris Cancellarijs à Scriptore Catalogi Præfulum illius Ecclesiæ accensetur: post cuius obitum homonymo agnato Principi, Friderici III Imp. germano adherens, Dominum quidem sed non Officij gradum mutauit.